

במדינה

דרכי אדם

נאום הגבר

פייג'ק, המייסד

מנפאה, מגלה את

העולם דרך הבחורות

אומרים על המלה כי יש לו נערה בכל נמל. לקברניט פראודה ("פייג'ק") שאה, יש נערה בכל נמלת-עופה.

שאה בן ה-32 הוא בעל תווי-פנים של נפאלי טיפוס. עיניו החומות שקועות קימעה. עורו, בגוון הצהוב-קדם, מתוח מעל לעצמות-לחיים גבוהות. שעריו חום כהה, גזוז בתיספורת קצרה, כיאות לטייס ראי. קומתו גבוהה משל הנפאלי הממוצע, וגופו רזה וגמיש מאומנות-היוגה, שבה הוא עוסק כבר שנים רבות.

לארץ הגיע שאה עם צוות מטוס נפאלי המביא חילי-אוו"ם מולדתו לארץ. בבוז אמר, שזהו אנשי הקבוצה במלון מפואר בתל-אביב, ומבלים את זמנם בשתייה, בי-הימורים ובבילוי עם נערות.

שאה עצמו אינו שותה ואינו מעשן. אשר לעניין הנערות: "נערות זה דבר פנטסטי. דרכן אתה יכול להכיר את העור לם. די לי לשהות עם נערה כמה ימים, וכבר אני יכול לעמוד על אופי הארץ שבה אני נמצא!"

קפטן בן 22. שאה נולד באחד הי-כפרים הנידחים בנפאל לאב איכר, שהיה מרוויח 10 דולר בחודש. פרט לאמו היו לו עוד שתי אמהות חורגות, כי בימים ההם היה הדבר חוקי במקום-הולדתו. לשאה 16 אחים ואחיות, שרובם נשואים, ואחדים מהם מכהנים במשרות חשובות בכל אירופה.

מגשר שאה:

כשהייתי קטן, למדתי אצל כוהן בור-הדיסטי. מצאתי חן בעיניו, והוא אמר לאבי שעלי לנסוע ללמוד, כי אני ברוך-כישרונות. הייתי רק נער. בכפר שבו גדלתי היינו חיים די פרימיטיביים. התל-בושת המסורתית שלנו היתה, ונשארה עד היום, לגברים — מכנסיים קצרים וחול-צה רחבה, ולנשים — סארי.

מצחק שהיום, כשאני רגיל לחיי העור לם הגדול, אני שוהה במלונות הכי מפוי-ארים, ונוהג בנימוס הכי רב, אולם כאשר אני בא לבקר את הורי אנחנו אוכלים את האורז בידם, ואני שוב לובש את התל-בושת המסורתית.

בגיל 12 שלח אותי אבי ללמוד בקט-מנדו (בירת נפאל). עד אותו הזמן לא ידעתי כלל מה קורה בעיר גדולה, והיה לי קשה להסתגל בהתחלה. עדיין לא הי-תה תחבורה, לא היו מכונות, והיינו הול-כים ברגל עד לתחנת-הרכבת. התגעגעתי לגופים מרהיבי-היעץ של כפר מולדתי, התי-געגעתי למשתקים שהייתי משחק עם חברי, למשל, היינו נוהגים להמציא מי-ש-חקי-מלחמה, היינו בונים את מה שנראה בעינינו ככלי-יגשק, והייתי מכנה כלים אלה בשמות מוזרים, שחשבתי שיש להם ציל-צול אנגלי. הייתי יוצא עם אבי לצוד ביערות, ואז ראיתי בסעם הראשונה את השובל הלבן של מטוסי-הסילון. שאלתי את אבי מה זה, והוא הסביר לי שזה מטוס. מאותו היום גמלה בי ההחלטה להיות טייס.

בקטמנדו הייתי אחד המצטיינים בכי-תה, וקיבלתי מדליית-זהב מהמלך, כי הייתי בעל הציונים הגבוהים ביותר בכל המדינה. אחרי גיל 16 קיבלתי מילגה ללי-מוד טיס באירופה, ובגיל 22 כבר הייתי קפטן. היום, בגיל 32, אני מדרין-טייס. כל שנה אני יוצא עם צוות-מתלמדים לארצות-הברית, ומדריך אותם על המטו-סים האמריקאיים, כי בנפאל אין עד היום הרבה אפשרויות להשתלם בטייס.

מזל עם בחורות. הסתובבתי כבר בכל העולם, ובכל מקום אני פוגש נשים מעניינים. אין מקום שאין לו משהו מיוחד המאפיין אותו, והנערות הן העיקר. זה נכון. בכל מקום יש לי אהובה. פשוט יש לי מזל עם בחורות. הרבה מהדיילות העובדות אתי מתות עלי. לפעמים הן באות בשעת-הטיסה ומעסות לי את הגב. כולם בצוות מאד אוהבים אותי. אינני יודע למה הנערות בעולם שונות זו מזו. בארצות-הברית הן מאד רעשניות. הן לבושות בג'ינס וחולצה רחבה, ומדברות בגסות. באירופה הבחורות יותר מעודנות, יותר נשיות. אני לא אוהב בחורות שאינן נשיות, כי אני חושב שהעיקר בבחורה

המיסוך הסודי

(המשך מעמוד 33)

תלשות, אחרי שנבדקה מטעם המטה הי-ארי.

זו לשינו:

ממקורותיו של אחד הקצינים ביפו הגיר-עה ידועה שיש דירה בגיבעתיים, המעור-רת רות השד, שני בחורים הביאו ארגונים-מלאים לדירה, ומתוכה נשפכו כמה כדורי-רובה. הדבר הועבר ליחידה המרכזית.

כשנבדק העניין, אמרו הדיירים במקום שהדירה שייכת לאשה מסויימת, בשם ניצה פונסקה, שיש לה דירה במקום אחר. הי-מישטרה הוציאה פקודת-חיפוש לדירה, על-שם אותה אשה. עד לאותו רגע לא עלה על דעת איש שיש לעניין הזה קשר כל-שהו לאלוף שמואל גונן.

כאשר הגיעו השוטרים אל האשה והיר-דיעו לה שיש בידיהם צו-חיפוש לדירה בגיבעתיים, אמרה האשה שהיא שכרה את הדירה לאלוף גונן. השוטרים צילצלו לגונן, וביקשו שיהיה נוכח בעת החיפוש. בעת החיפוש נמצאה במקום כמות גדו-לה של נשק וציוד אחר, כגון מכשיר אף-אלאס (מכשיר המגדיל את אור הכור-כבים), ועליו סימן צ' של צה"ל.

נמצאו גם עשר קופסות-קרטון מלאות מיסמכים צבאיים, עם סימנים שונים של סודיות בדרגות שונות. האלוף גונן אמר שהם נמצאים ברשותו כדון, חלקם משמ-שים לו לכתובת ספר, חלקם שדרו אצלו מתקופת שרותו בצה"ל.

בעת החיפוש אמר האלוף גונן לשוטרים שיש לו רשימות לנשק, והזמין אותם לבוא אליו הביתה, שם יש לו אוסף גדול יותר, המוחזק בארון-פלדה. הוא הבטיח לבוא למחרת היום ולהמציא את הרשי-מות.

לצמרת המישטרה, וביכללה לניצב אהרון-שלוש, או מ"מ המפק"ל, נודע על כל העניין לראשונה בערב של אותו יום. למחרת היום הופיע האלוף גונן והגיה על השולחן כ-90 רשימות לנשק, בדקה העלתה שהרשימות נוגעים לעשרות פירטי-נשק אחרים, אך לא לכלי-הנשק שנתפסו בדירה בגיבעתיים.

ניצב שלוש החליט להזמין את מצ"ח (מישטרה צבאית — חקירות) שתבדוק את מקור פריטי-הנשק, ואת ביטחון-השדה של צה"ל שיבדוק את מקור המיסמכים.

יתכן מאוד שתחומר היה ברשות האלוף גונן כדון, אבל צורת האחזקה שלו היתה מוזעזעת. יתכן שצה"ל יחליט, על-כן, להשמיד את החומר גם להבט הרשתות, לי-שימוש חופשי, אך בתנאי שהחומר יישאר באחזקת צה"ל ויהיה שמור כראוי.

אם יקבל האלוף גונן רשימות לפריטי-נשק שנתפסו אצלו, וישלגביהם לא המי-ציא עד כה רשימות, יחזור לו הנשק, בתנאי ויחזיק אותם כראוי, במקום שמור. אשר להגשת תביעה נגדו — הדבר יהיה תלוי בפרקליטות. נראה כי לכאורה יש עילה להגשת תביעה על החזקת נשק בלי רשיון. אחרי מיון המיסמכים יתכן שתהיה גם עילה להגשת תביעה על החזקת כמה פריטים בהם.

על כל פנים, גם אם רשאי האלוף גונן להחזיק במיסמכים אלה, אין הוא רשאי להחזיקם בביתו.

למי מותר

מה?

גורודיש משוכנע כי הצבא לא יעמידו-לדון. "אין אלוף בצה"ל שלא מחזיק מיסמכים אצלו בביתו" טוען הוא, "גם שר-הביטחון לשעבר כתב ספר, ואני יודע שהוא כתב אותו בביתו. הוא הסתמך על מיסמכים, סטנוגרמות ויומני-מלחמה. גם הוא החזיק בביתו מיסמכים".

בעיית הנשק שנמצא אצל גורודיש נפי-תלת יותר. לדברי גורודיש, מעולם לא התבקש קצין בכיר בצה"ל להוציא רישיון על כלי-נשק שקיבל במתנה, עם הקדשה, מקפדו. ואמנם, לגבי נשק מסוג זה אין לגורודיש רישיון. לכן נראה כי יהיה קשה להאשים את גורודיש, מה גם שעד לפני שנה היה חוק צבאי, שהתיר לאלופים בי-שירות להעניק כלי-נשק לפקודים מצטיי-נים, מבלי להודק לרישיון. ואם לאלופים מותר לתת, הגיוני להגיש שמותר להם גם לקבל.

עד כאן גירסת המישטרה.

* בצה"ל הונהג בזמנו שכל קצין בכיר שיש ברשותו מיסמכים צבאיים רשאי למס-רם לשמירה במוסיון צה"ל, שם ישמרו לשימושו הפרטי והבלבדי.

אופנת יבוא

חורף 1979

LONDON * PARIS * ROME

דיזנגוף 128 ת"א • הילטון ירושלים

טבעי שלובשים דלתא

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

מומחים להדברת תולעי עץ ועש וחרקי סכרים ובגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, תד 2272

טל 5-6 790114 רש מס' עסק 481/75

קול השלום - הקול שלך!